

om Ferie med Løn ikke var blevet fremsat, have videreført de eksisterende Ordninger og derved taget en Række Hensyn, som ikke bør lades ude af Betragtning: Erhvervenes Bæreevne, de enkelte Fags særlige Forhold o. s. v.«. Flertallet havde imidlertid ønsket gennemført en Lov, der gaar videre end i noget andet Land og betydelig videre end forudsat i Konventionsudkastet. Mindretallet forudsaa, at Lovens Administration vilde give Anledning til store Vanskeligheder, og at Kontrollen med, at de givne Bestemmelser overholdes, f. Eks. for de uorganiserede Arbejders Vedkommende, vilde blive umulig. — Med Hensyn til Lovens *økonomiske Virkninger* gjorde Venstre gældende, at Udgifterne for Erhvervslivet, naar alle Forhold tages i Betragtning, derunder den bebudede Ændring i Medhjælperlovens Feriebestemmelser, ikke kunde anslaaes til mindre end 40—50 Mill. Kr. aarligt. For enkelte Erhvervs Vedkommende kunde denne Udgiftsforøgelse overvælttes paa Forbrugerne og vilde da give sig til Kende gennem en Forhøjelse af Pris- og Omkostningsniveauet, men andre Erhverv — navnlig Eksporterhvervene — maatte selv bære den; deres Vilkaar blev derved yderligere forringet og deres Konkurrenceevne i ikke ubetydelig Grad svækket.

De Konservative kunde tiltræde det Princip, at der sikres Personer med fast Arbejde en passende Ferie i Aarets Løb, men fandt Loven *alt for vidtgaende*. I Modsætning til, hvad der er fastsat i de af den 20. og 21. internationale Arbejdskonference udarbejdede Konventionsudkast, og hvad der er gældende i en Række Lande, der allerede har Ferielovgivning, sletter den danske Lov næsten fuldstændig Kravet om en vis Tids Arbejde i samme Virksomhed, idet der kun for Landbrugsarbejderne kræves 25 Arbejdsdage i et Aar i samme Virksomhed. Der indføres herved ikke blot en »lovordnet Ferie for Personer i fast Arbejde, men ogsaa et *Løntillæg* paa 4 pCt. for praktisk talt alle Arbejdere, som ikke i Øjeblikket har Ferie med Løn«, og Mindretallet kunde ikke anse det for en naturlig Opgave for Lovgivningsmagten at medvirke hertil; den meget væsentlige Udgiftsforøgelse, der vilde blive en Følge af Loven, forekom Mindretallet meget betænkelig, fordi den vilde medføre en væsentlig Fordyrelse af Produktionen. — I Overensstemmelse hermed stilledes de foran omtalte Ændringsforslag, som gik ud paa at begrænse Lovens Rækkevidde (se særlig ved §§ 1 og 2), men som alle forkastedes. Partiet sluttede sig i øvrigt til de Ændringsforslag, der stilledes af et Flertal eller af Socialministeren, og som blev vedtaget.

Som Begrundelse for *Det frie Folkepartis* Afstandtagen fra Loven udtalte J. S. Foget i Folketinget, at hans Parti ønskede Arbejderne de bedst mulige Arbejdsvilkaar, men at dets Be-